

phước cho con người. Thời đại bây giờ, người ta ít treo câu đối trong nhà, nhưng nếu chúng ta vào nhà của một người tin kính Chúa, chúng ta thấy treo những câu Kinh Thánh, những lời hứa phúc lành, những lời nhắc nhở, hay khích lệ tin Chúa trong đời sống. Đó là những hình ảnh đẹp của niềm tin.

Giao thừa: Là thời điểm chuyển tiếp giữa năm cũ và năm mới, xảy ra vào nửa đêm 30 Tết và phút đầu tiên của ngày mừng Một. Đêm 30 Tết còn gọi là đêm trừ tịch. Đây là một đêm tối trời, không gian vắng lặng linh thiêng để vũ trụ chuyển mình sang năm mới. Ngày xưa, hầu như ai ai cũng thức khuya đón giao thừa, thú vị nhất là bên nồi bánh chưng, bánh tét. Ngay giờ khắc bước sang thêm năm mới, tiếng pháo nổ dồn tan, từng bừng xóa đi cái tĩnh lặng của năm cũ, vui mừng chào đón năm mới đến với muôn tin yêu hy vọng.

Trong cuộc đời người theo Chúa, ai cũng có giây phút giao thừa tâm linh. Đó là giây phút họ quyết định rời bỏ đời sống cũ tạm tối để bước vào đời sống mới trong Chúa. Nếu chúng ta sống mà không biết mình sống để làm gì và chết đi về đâu, thì đó có phải là tạm tối lắm chăng?

Xông đất: Trong thế kỷ 21, vẫn còn nhiều người quan trọng vấn đề xông đất trong năm mới. Người ta cho rằng người đầu tiên bước chân vào nhà mình vào ngày mừng Một sẽ ảnh hưởng đến sự an vui của gia đình trong năm mới. Nếu đó là một người tốt bước vào nhà mình vào giờ tốt, thì cả năm sẽ tốt. Vì nỗi lo lắng đó nên có một số gia chủ muốn mời trước những người “tốt” đến xông đất nhà mình cho hên. Tuy nhiên, người ta lại e rằng sự mời trước đó đã làm mất đi tính cách linh thiêng của việc xông đất. Ngay cả bản thân người được mời xông đất cũng hồi hộp vô cùng, vì nếu trong năm, gia chủ có điều buồn phiền thì sẽ đổ thừa cho mình. Sự mê tín dễ dẫn đến nhiều bất an. Người ta mê tín vì mong bình an, không ngờ sự mê tín lại càng khiến họ bất an. Sống trong cuộc đời nhiều nhượng, con người tất nhiên mang nhiều lo sợ. Ai nào biết được ngày mai sẽ ra sao? Trong nỗi lo lắng đó, con người

cố làm hết sức mình để tránh né tai họa, mà cũng không khỏi được. Ngày Tết người ta trồng cây nêu là để đuổi xua ma quỷ. Mừng một, người ta cẩn thận việc xông đất để mong phúc lợi đến nhà. Vậy mà, phước vẫn bắt trùng lại, mà họa thì cứ vô đơn chí.

Có một bài Thánh ca rất xưa mà tôi ưa thích, tựa đề “*Năm Mới Mời Chúa Vô Nhà.*” Thiết tưởng đây là hành động phải lẽ của chúng ta. Nếu có Chúa ở cùng thì ta còn lo sợ gì? Vì thế, không chỉ năm mới, mà hằng ngày, mỗi sáng thức dậy, chúng ta hãy hát bài “*Mời Chúa Vô Nhà*” để xin Chúa làm chủ gia đình và tâm lòng của chúng ta.

Có nhiều tập tục ngày Tết khác mà chúng ta có thể áp dụng trong niềm tin Cơ Đốc. Các tập tục này chung quy hướng về sự bỏ đi những điều xấu và nhận lãnh những điều tốt. Chúa biết chúng ta sống trong trần gian khổ não. Chúa biết chúng ta mang nhiều lo lắng. Chúa biết chúng ta ao ước hạnh phúc cả đời này lẫn đời sau. Và Chúa biết chúng ta không tự mình mang hạnh phúc đến cho mình được. Vì vậy, Chúa đã đến thế gian, tìm và cứu chúng ta, để ban cho chúng ta niềm tin vào lời hứa chắc chắn về một đời sống sung mãn trong Chúa Giê-xu. Tám vé số độc đắc dù là bao nhiêu tỷ đi nữa, cũng chỉ là niềm ao ước của người mua. Còn nếu cha chúng ta là tỷ phú, thì chúng ta không cần ao ước, mà biết chắc rằng gia tài của cha là của con. Đó là điều Chúa muốn nói với chúng ta. Bao nhiêu tập tục ngày Tết cũng chỉ nhằm mưu cầu hạnh phúc. Hãy quyết định một giao thừa tâm linh để bước từ bóng tối qua ánh sáng, để Chúa sẽ mãi là Chúa Xuân ngự trị trong lòng chúng ta.

Bình Minh

Liên lạc Hội Thánh Tin Lành địa phương:

Văn
Hóa
Tết
cổ
truyền
trong
niềm
tin
Cơ
Đốc

Vietnam Ministries, Inc.
văn phẩm nguồn sống
P.O. Box 4568 Anaheim, CA 92803
Tel. (714) 758-8767 (VPNS)
Fax: (714) 535-3943
Email: info@vpns.org
Website: www.vpns.org

Eũng là không gian ấy như mọi ngày, nhưng không khí Tết phảng phất điều gì rất thiêng liêng, rất lạ. Trong ký ức của tôi những ngày Tết tuổi thơ chiếm một vị trí trang trọng. Tôi còn nhớ như in những ngày Tết tại quê nhà. Vài tuần trước Tết, mẹ tôi đã ngồi viết danh sách thực đơn ngày Tết và những điều cần mua sắm, trong đó dĩ nhiên là có quần áo mới cho đàn con, và tiền mới lì xì cho những bộ mặt hăm hở kia. Mẹ cũng chuẩn bị làm bánh tét, mứt, dưa móm, và củ kiệu. Mấy ngày trước Tết, mẹ dẫn tôi đi chợ sắm đồ ăn Tết. Cận Tết thì mua hoa, dưa hấu, bánh mứt, và một số trái cây khác. Gia đình tôi không mấy khá giả, nếu không nói là nghèo, không hiểu mẹ xoay sở thế nào mà chúng tôi luôn có những mùa Xuân đầm ấm hạnh phúc. Tết rộn ràng thế đấy.

Tết đâu phải chỉ vui mấy ngày Xuân, mà niềm vui đã bắt đầu từ tháng Chạp, khi ý tưởng chuẩn bị ăn Tết len lỏi trong lòng. Mừng Tết cổ truyền là ý niệm chung của dân tộc Việt Nam, không phân biệt tôn giáo nào. Ngày xưa, ông Ngoại tôi theo Nho giáo, còn ông Nội thì không theo tôn giáo nào đặc biệt. Cách đây 100 năm, khi các giáo sĩ Tin Lành đến Việt Nam truyền đạo, cả Nội lẫn Ngoại đã trở nên con cái Chúa. Từ đấy, nếp ăn Tết trong gia đình chúng tôi đã hòa hợp niềm tin Cơ Đốc trong truyền thống dân tộc. Ngắm lại phong tục ngày Tết, tôi thấy có những hòa quyện lý thú giữa văn hóa cổ truyền và niềm tin Cơ Đốc.

Dọn dẹp nhà cửa: Từ khoảng 15 tháng Chạp, nhà nhà bắt đầu dọn dẹp, lau chùi, sơn phết lại cho mới, cho đẹp để đón Xuân, đón ông bà. Con cái Chúa chẳng những dọn dẹp nhà cửa sạch sẽ gọn gàng, mà còn dọn cả tấm lòng để làm nơi xứng đáng cho Chúa ngự. Không chỉ dọn lòng vào ngày Xuân, mình cũng dọn lòng vào mỗi sáng Chúa Nhật thức dậy sớm để ra mắt thờ phượng Chúa. Hơn nữa, mình không những chỉ dọn sạch tấm lòng vào ngày Tết, mà mỗi ngày đều dọn tấm lòng vì Chúa là Đấng ở với mình luôn luôn, nên mình muốn lúc nào cũng sạch đẹp trước mặt Chúa.

Bàn thờ gia tiên: Nhiều gia đình chuẩn bị bàn thờ gia tiên chu đáo, đánh bóng đồ thờ, sửa soạn

nhang đèn đón ông bà tổ tiên về ăn Tết với con cháu. Người Cơ Đốc hiểu kính ông bà tổ tiên và thờ phượng Thiên Chúa. Khi ông bà cha mẹ còn sống thì hồi han phụng dưỡng phải đạo. Khi ông bà cha mẹ qua đời thì thương nhớ nhắc nhở kỷ niệm và sống tốt để làm rạng rỡ gia đình. Sự hiểu kính nằm trong tấm lòng và biểu lộ qua tình yêu thực tế của nếp sống hằng ngày, dù tổ tiên còn hay thác. Còn sự thờ phượng chỉ dành cho Thiên Chúa là Đấng sáng tạo muôn loài và là Thiên Phụ của nhân loại. Sự thờ phượng Chúa không nhất thiết phải qua hình thức bàn thờ. Chúa là Đấng nhìn thấy tấm lòng, nên Chúa ưa thích sự thờ phượng bằng tấm lòng thành thật qua chân lý của Lời Chúa, hơn là hình thức hoành tráng bên ngoài nhưng trong tấm lòng thiếu sự thành tâm.

Ông Táo: Không khí Tết bắt đầu sôi nổi từ ngày 23 tháng Chạp, là ngày tiễn ông Táo lên trời. Ông Táo được xem là vị thần rất gần gũi với người Việt Nam, hằng ngày nghe và thấy mọi việc xảy ra trong gia đình. Đến ngày 23 tháng Chạp ông chầu trời để bẩm báo sự việc trong nhà trong năm qua. Người nhà thường cúng tiễn ông Táo cách thịnh soạn để mong ông sẽ trình báo những điều tốt và giảm đi điều xấu. Câu chuyện này chỉ là truyền thuyết trong dân gian mà thôi nhưng nó mang ý nghĩa sâu sắc là người ta tin rằng mọi việc làm của mình đều có người xem xét, báo cáo và mình sẽ được thưởng hay bị phạt tùy theo hành động tốt xấu của mình. Lời Chúa dạy rằng đến ngày chung cuộc, ai nấy đều phải tường trình với Chúa những việc làm của mình để chịu phán xét. Chúa luôn thấy mọi hành động của chúng ta mỗi ngày. Ngài còn biết cả tư tưởng của chúng ta nữa. Không điều gì giấu Chúa được. Chúa cũng không cần ai trình báo những hành động của chúng ta. Một ngày nào đó, khi chúng ta phải đối diện với Chúa, chúng ta sẽ tự khai ra mọi hành vi của mình để chịu xử đoán nghiêm minh. Mọi điều bí mật của con người sẽ được phơi bày trước Chúa Hằng Hữu.

Lễ Tết: Ngày Tết, người ta thường biếu tặng quà cáp cho những người địa vị vai vế cao hơn mình, người ơn của mình, chủ nợ, thầy giáo, thầy

lang, v.v... Trên một phương diện, đây là hành động lễ nghĩa bày tỏ lòng kính trọng và biết ơn. Nhưng trên phương diện khác, chúng có thể trở thành hành động “hối lộ” bắt buộc. Nếu chúng ta thật sự muốn tặng quà để tỏ lòng biết ơn, và mình có khả năng mua món quà đó, thì không nói gì. Ngược lại, nếu mình không muốn tặng, và cũng không có khả năng tặng, nhưng phải miễn cưỡng làm vì muốn tránh hậu quả không hay, thì điều đó còn gì là ý nghĩa. Tội nhất là những người nghèo. Ngày Tết đã không có tiền cho con cái ăn Tết, lại còn phải vay mượn để biếu xén này nọ cho nhà giàu trong khi nhà giàu đã có dư dật, còn nhà nghèo thì không có đến một mâm cơm thơm tắt trong ba ngày Tết.

Theo Kinh Thánh, nguyên tắc tặng quà là tặng cho người khó nghèo, người không thể báo đáp lòng tốt vô vị lợi của chúng ta. Chúa hứa nếu chúng ta thực tâm làm như vậy, thì Chúa sẽ ban thưởng lại cho chúng ta.

Câu đối Tết: Ngày nay, câu đối Tết không còn quan trọng trong ngày Tết, nhưng ngày xưa, đó là điều không thể thiếu. Câu đối Tết vừa là nét đẹp, vừa là thú chơi phong nhã, bày tỏ được văn tài của gia chủ, vừa là ước nguyện cho một năm mới phước hạnh. Thử nghĩ khi bước vào nhà, chúng ta bắt gặp những câu đối như:

*Thiên tăng tuế nguyệt, niên tăng thọ,
Xuân mãn càn khôn, phúc mãn đường.
(Trời thêm năm tháng, tuổi thêm thọ,
Xuân khắp đất trời, phúc khắp nhà)*

hoặc,

*Tân niên hạnh phúc bình an tiến,
Xuân nhật vinh hoa phú quý lai.
(Năm mới, hạnh phúc bình an đến,
Ngày Xuân, vinh hoa phú quý về)*

thì hồi sao chẳng vui. Ước mơ phước lành là ước mơ ngàn đời của con người. Ngày Xuân người ta luôn miệng chúc nhau, nhưng đó chỉ là mơ ước. Chỉ có Thiên Chúa là Đấng Quyền Năng mới có quyền ban ơn phước trên con người. Con người chúc nhau được phước. Chúa không chúc con người được phước, nhưng Ngài là Đấng ban